

Arrest

nr. 143 678 van 20 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 12 december 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van 12 december 2013 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 januari 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHOEVEN, die *loco* advocaat E. PIRET verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Voornoemde beslissing wordt op dezelfde dag ter kennis gebracht aan verzoeker. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De heer A., M., geboren te (...) op (...) onderdaan van Marokko

wordt het bevel gegeven onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid 3° + art 74/14 §3, 3°: wordt door de staatssecretaris voor Asiel en immigratie, en Maatschappelijke Integratie of zijn gemachtigde, W. V. H., attaché geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene wordt verdacht van inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen.”

Op 12 december 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Voornoemde beslissing wordt op dezelfde dag ter kennis gebracht aan verzoeker. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de heer A., M., geboren te D., op (...), onderdaan van Marokko wordt inreisverbod voor drie jaar opgelegd, het grondgebied van België evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 12.12.2013 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Aan betrokkene wordt op basis van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980 een inreisverbod van drie jaar opgelegd omdat hem voor het vrijwillige vertrek geen enkele termijn is toegestaan”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op in de mate het beroep gericht is tegen de beslissing van 12 december 2013 houdende een inreisverbod, meer bepaald wordt door verzoeker geen middel ontwikkeld tegen voornoemde beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad) stelt vast dat verzoeker als stuk 1 “Bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 12.12.2013” en als stuk 2 “Inreisverbod d.d. 12.12.2013” voegt bij zijn verzoekschrift.

Gelet, enerzijds, op het feit dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot afgifte van een inreisverbod de toetsing aan verschillende wetsbepalingen en dus een afzonderlijk onderzoek en een afzonderlijke juridische grondslag vereisen en, anderzijds, dat deze beslissingen onderscheiden rechtsgevolgen hebben, moet worden geconcludeerd dat het van elkaar te onderscheiden rechtshandelingen zijn, die elk op eigen gronden kunnen worden aangevochten bij de Raad.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 12 december 2013.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet uiteen zet hoe het inreisverbod de ingeroepen rechtsregels schendt. Ter terechtzitting verwijst de advocaat van verzoeker naar het verzoekschrift op dit punt.

Luidens artikel 39/78 *juncto* 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet) dient echter het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting te bevatten "van de feiten en de middelen". Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel

door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Gelet op het voorgaande is het beroep, in de mate dat het gericht is tegen het inreisverbod, derhalve onontvankelijk bij gebrek aan een middel.

Het beroep wordt dan ook alleen onderzocht in de mate dat het betrekking heeft op de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, hierna de bestreden beslissing genoemd.

2.2. Verweerder werpt in de nota met opmerkingen tevens op dat op 9 juni 2011 en 4 september 2013 bevelen om het grondgebied te verlaten werden betekend en dat deze bevelen definitief en uitvoerbaar geworden zijn.

Verzoeker wordt ter terechtzitting dan ook gevraagd welk belang hij nog heeft bij de vernietiging van het thans bestreden bevel. De advocaat van verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar het verzoekschrift.

Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS